

TORONYIRÁNY

XIV. 42.

2020. október 18.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 29. vasárnap A missziók vasárnapja

Október 23. Kapisztrán Szent János áldozópap

Isten képmása nem azonos módon ismerhető fel a teremtésben és Fiában, aki Atyjához lényegileg hasonló: Isten szava, aki által minden teremtett... Így egy császár képe is más módon van egy pénzérmén, mint a fiában. Biztosan mindkét esetben képmásról van szó, de nem azonos módon bevésve az érmén és a fiában... Így te is - bizonyos értelemben - Isten érméje vagy, de sokkal értékesebb annál, mert gondolsz rá, tudod és megéled, kinek a képét viseled és kinek a képe szerint alkottak. A közönséges pénzérme azonban nem tudja, hogy a császár képét viseli.

Szent Ágoston

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 45,1-4-6** Isten, a történelem Ura azokon keresztül is a tereli az emberiség sorsát, akik nem is ismerik Őt.
- 2. 1Tessz 1,1-5b** Pál apostol társaival együtt hálát ad Istennek, amiért Tesszalonikában is sokan tevékeny hitükkel, áldozatos szeretetükkel és szilárd reményükkel tesznek tanúságot az általuk befogadott evangéliumról.
- 3. Mt 22,15-21** Jézus zseniális módon ad választ az őt kelepcébe csalni akaró ellenfelei adófizetésre vonatkozó kérdésére.

Az adófizetés

Az „adógaras” szakasza – ahogy régen emlegették – mind a három szinoptikusnál szerepel (Mk 12,13-17; Lk 20,20-26). Műfaj szempontjából „vitatörténet”. Itt, Máté „ötödik könyvében” (elbeszélő rész: 19,1-23,39) öt ilyen vitatörténet fordul elő. Ez a második (az első: 21,23-27).

A Heródes-pártiak a Heródes-dinasztia feltétlen hívei voltak. Jézus idejében Heródes Antipász negyedes fejedelem a dinasztia fő képviselője (vö. 14,3). A dinasztiaalapító Nagy Heródes ügyes rómarabárát politikát folytatott, s abban látta a jövő biztosítását, hogy Rómát mindenben kiszolgálja. A Heródes-pártiak saját jólétük biztosítását is a római uralom feltétlen elismerésében látták.

A kérdést a farizeusokkal közösen teszik fel. Bevezetőjük a jóindulat megnyerését célozza, de Jézus ismeri hátsó gondolatukat. Az Isten útja az Isten akarata szerinti életet jelenti. „Nem tekintesz az emberek személyére” vagyis nem vagy személyválogató, csak az igazságot nézed. Ez az Ószövetségben Isten tulajdonsága (pl. 1Sám 16,1).

A római adót (latin: census, gögör: kenzosz) a nem római polgároknak kellett fizetni a birodalom területén, mégpedig római pénzben kellett leróni. Ezért kér Jézus „adópenzt” a kérdezőktől. Az adó (census) fejadó is volt (tributum capitis), amely különbözött a földadótól (tributum agri) és a kereskedelmi adótól vagy vámtól. A júdeai adót a császári „fiskusnak” (latin fiscus = pénzügy) fizették be, s így közvetve magának a császárnak adták. A pénzverés jogát Róma magának tartotta fenn. A forgalomban levő pénz ezüstdénár volt, s ez volt az „adópenz” (vö. 18,28). A csatlós királyságok és szabad városok is verhetek pénzt, de csak római engedéllyel, és ilyenkor külön ki kellett emelni azt az engedélyt. Az engedély nélküli pénzverés egyenértékű volt a lázadással.

A kivetett adó mélyen sértette a zsidók öntudatát. Teokratikus felfogásuk szerint Izrael egyetlen ura és parancsolója Isten, míg az adófizetés a pogány uralkodó elismerését jelenti. A Jézusnak feltett kérdés arra keres választ: nem kerül-e Izrael ellentétbe Istennel, ha aláveti magát az adófizetés kötelezettségének, s ezzel elismeri a császár fennhatóságát. Az adófizetéssel szemben minden párt világos állásfoglalást képviselt (zelóták: 7,15; farizeusok és szadduceusok: 3,17). A zelóták szabadságharcosok voltak, tehát elleneztek az adófizetést. Elvben a farizeusok is ellene voltak, de félték a rómaiaktól, s így gyakorlatban megfizették az adót. A szadduceusok és a Heródes-pártiak az adófizetés mellett voltak, mert a római uralmat saját hatalmuk alátámasztására használták. Bárhogy is felel Jézus a kérdésre, beesik a csapdába: ha az adófizetést jóváhagyják, elveszti a néptömeg rokonszenvét, amely szabadságra áhítozott. Ha ellene van, akkor mint lázítót fel lehet jelenti a rómaiaknál.

Jézus válasza már benne van a kérdésben: Mutassátok az adópénzt! A dénáron ugyanis akkor Tiberius császár (Kr. u. 14-37) képe és felirata volt. A dénárt a császár verette, az ő pénze volt, ő rendelkezett vele. Jézus utal a farizeusok képmutatására is: használják a római pénzt - amelyen számukra tiltott emberi ábrázolás is van -, élvezik a római pénzügy előnyeit, s mégis felteszik neki a kérdést, hogy szabad-e adót fizetni a császárnak. Jézus, válaszában elvetette a zelóta álláspontot, de nem csatlakozott a Heródespártiakhoz sem. Amellett a válasza nem állítja, hogy a császárnak joga van adót szedni, csupán megállapítja a tényleges helyzetet: a császár pénzt veret és adót szed. Nem állítja és nem tagadja a császár jogát: egyszerűen nem akar vele foglalkozni.

Végeredményben tehát kerüli a politikai értelmű megoldást, s ehelyett új vallási távlatba helyezi a problémát. Isten az embert saját képmására teremtette (Ter 1,27). Ezért az ember egész létében Istené. Jézus mondása új értelmet nyer: A pénzt adjátok a császárnak, mert az ő képét hordja, de az ember teljesen Istené, mert Isten képét hordozza. Ez Tertullianus magyarázata. (†220 körül, De idololatria 15)

Jakubinyi György

***

Jézus remek vitakozó. Számára a farizeusok csapdája rendkívül körültekintően van megszerkesztve. A farizeusok nem maguk kérdezik meg Jézust, hanem küldötteik révén, akik egyúttal tanúk is lehetnek Jézus ellen. A kérdést úgy teszik fel, hogy Jézus csak igennel vagy nemmel tudjon válaszolni. Ha igennel válaszol, bajba kerül a nacionalisták és zelóták előtt, akik vallási okokból is (legalábbis ezekre hivatkozva) tiltották az adófizetést. Ha Jézus nemmel válaszol, a Heródes-pártiak és a rómaiak vádolhatják lázítás-sal. Jézus azonban „átlátott álnokságukon” – ahogyan az Írás mondja. „Mutassátok az adópénzt!” – szól rájuk.

Azok észre sem veszik, mire megy ki a „játék”. Elővesznek egy dénárt, s ezzel bizonyítják, hogy használják a császár pénzét. (Demonstratio facti.) „Kinek a képe és felirata ez?” kérdésre pedig szóval is megvallják, hogy gyakorlatilag elismerik a rómaiak uralmát. Az ítéletet – most már saját maguk fölött – Jézus csak megerősíti: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené”.

Csanád Béla

A nevelés öröme (1.)

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével. Mostani számunktól egy olasz pedagógusnő, Flora Bresciani Nicassio „A nevelés öröme” című könyvéből közlünk folytatásokban részleteket.

Előszó

A kijelentés, mely szerint „A nevelés művészet”, olyannyira ismert, hogy szerzőjét immár elfeledtük. Sokan úgy értelmezték ezt a kijelentést, hogy ez nem a „földi halandók” képessége, és magukat nem tartván „művésznek” lemondtak róla, meghagyván az erről szóló vitákat és kutatásokat az ezzel foglalkozóknak. Igen, „a nevelés művészet”, de ez nem azt jelenti, hogy csak a zsenik számára van fenntartva, a többség számára pedig elérhetetlen. Csak akik felsőbbrendűnek érzik magukat, azok próbálnak bezárkózni az elefántcsonttoronyba. Dagályos szavakat használnak, hogy elhítségessék velünk, ez nem mindenki számára elérhető tudás. Zugügyvéd doktor a Jegyesek című Manzoni-regényből ékes példája ennek. Ez a művészet mindenki számára elérhető, csak akarat kell hozzá. Elsajátításához azonban sok előkészületre, érzékenységre, ösztönös megérezésre, szeretetre van szükség. A művészet a remekműveit a csendben, az elmélkedésben hozza létre, nem pedig a ricsajban.

Napjainkban sokat panaszkodunk az igazi nevelők hiányára, mivel „a nevelés művészetét” erőfeszítést és fáradtságot igényel, ezért nem éppen vágyott és keresett dolog manapság. Mesterművei 25-30 év türelmes munkája nyomán tűnnek fel, ráadásul élnek: érett férfiak és nők, élő művek, nincsenek bezárva múzeumokba, nem mumifikálódtak aranyozott tárolókban. Emberek, akiknek a homlokára nincs ráírva a nevelőjük neve, hiszen az eredetiség nem a művészből, hanem magából a tárgyból ered. Ez egy másik ok, ami miatt a nevelést sokan elhanyagolják. Nem hoz hírnevet, megbecsülést vagy pénzt. A neveléshez egy nagy erény kell: az alázat.

Nagy szükség van olyan férfiakra és nőkre, akik a nevelésnek szentelik magukat! Kétezer éve van előttünk a Példa, aki nem okoz csalódást, Krisztus az igazi Mester, minden szülő tekintélyes vezetője. Azt tanítja, hogy a szeretet nem azt jelenti, hogy dédelgetni, becézgetni, boldoggá tenni, vagy másokat helyettesíteni kell, hiszen ez még nem a szeretet, hanem csak a saját képességeink, a saját fontosságunk, a saját befolyásunk felett érzett öröm. A szeretetben is felmerül a kísértés, hogy azt mondjuk: „Tudok szeretni.” „Mindent szeretetből teszek.” Micsoda góg!

Az ilyen kijelentésekkel saját magunkat csapjuk be. Legfeljebb mások fedezik fel majd rajtunk a szeretet jeleit. Aki azt mondja: „Én vagyok”, mindig egy kis istenné emeli magát, és aki megelégszik ezzel a kijelentéssel, az mindig szorosán kötődik majd ehhez az „énhez”. Nevelőnek lenni annyit tesz, mint szárnyakat adni a repüléshez, és értékeket a cselekvéshez. Egy olyan korban, amikor túl sok az egymástól eltérő, ideologikus és felületes információ, világos helyzetet kell teremteni, hiszen a nevelésben az ember a tét.

A keresztények szemében embernek születni: Isten reánk vonatkozó terve (ami egyesek számára lehet akár véletlen is); de emberré válni: az a nevelés gyümölcse. A szülőkön keresztül halad a gyermek léte, és ebben a nevelő kapcsolatban fejlődik ez a lét ilyen vagy olyan irányba. (Nem a természete miatt lesz a tolvaj fiából tolvaj, hanem a kapott családi nevelés miatt.)

A családi nevelést a gyermekek előbb lélegzik be, mint a társadalmat. Nem is lehet másképp! Apa és anya az első utánpótlás példaképek, és ők az elősegítői a gyermek pozitív IDENTITÁSA kialakulásának és fejlődésének.

Az ember nevelésének művészete

1. A szeretet szomjúsága

Az ember az egyetlen lény, amelyik szomjazik a szeretetre. Csak akkor él, ha szeret és szeretik, és ahol hiányzik a szeretet, ott betegség van. Az ének ahhoz, hogy létezhessen, kell egy „te”, aki elismeri, rámosolyog és hívja őt.

Ahogy a lélegzéshez szükség van levegőre, úgy kell a szeretet az élethez. Két érzelmi kíváncsóság segít az egyénnek, hogy alkalmazkodjon a környezeti igényekhez:

- a szeretet, a közelség érzete;
- a gyűlölet, a távolság érzete.

A gyűlölet és a szeretet a vonzás és tasztítás két pólusa, az egyik egyesüléshez vezet, a másik a meneküléshez a rossztól, attól, ami veszélyes. Senki nem mondhatja: „Elegendő vagyok magamnak”, akár tetszik, akár nem, a másik éltet engem. Ezért szenvedünk leginkább a közömbösség miatt, hiszen az kijátssza, legyőzi, nem élteti az embert.

Természetünk igényli a nyitottságot, a párbeszédet, azért lettünk teremtve, hogy „kapcsolatban éljünk”, ez a szeretet lényege. Az egyes ember kinyílik a „te” felé, és ez az együttléte hozza létre a „mi”-t.

Minél jobban közeledünk a másikhoz, annál inkább leszünk építői egy reménytelibb világnak. Minél jobban távolodunk a másiktól, annál inkább hozzájárulunk a világ pusztulásához, hiszen a kétségbeesés felé haladunk. Az ember a lehetőségeit megélheti szeretetben és alkotókedvben, vagy kegyetlenségben és pusztulásban. És mivel a szeretet és a gyűlölet megtanulható dolgok, fontos, hogy energiáinkat a szeretet tanítására használjuk, ha azt akarjuk, hogy a világ a remény útján haladjon az egyre békésebb és civilizáltabb világ felé. Ez tehát a pozitív válasz az „embernek születés” kihívására.

2. Az élet ma is áldás

Az élet az értékek alapja, hisz nélküle semmilyen érték nem lehetséges. Milyen értékes adomány! Feltevés, ami megvalósulásra vár, lehetőség, a szeretet felajánlása, ami magát konkrétta, ragaszkodóvá és hűségessé teszi. Mindenki, aki a világra jött, ajándék a többiek számára, ezért arra rendeltetett, hogy minőségben és intenzitásban elmélyülve egyre inkább azzá legyen. Kétségtelen, hogy ez nem könnyű. A másikat befogadni, és rá figyelni sok erőfeszítésbe és fáradozásba kerül, ki kell lépni az önzésből, el kell jutni az odaadás lehetőségétől a tényleges odaadásig, a tett lehetőségétől a tettig, a gondolatától a cselekvésig.

Ezért az élet egy felajánlás: „Akarsz engem?”, és egy válasz: „Igen!” A nyitott kéz, ami kinyúlik a másik felé, amely kész arra, hogy elfogadjon, de ami hajlandó adni is, ha rákerül a sor.

Mint egy folyó, ami akadálytalanul folyik, a földekre eljutva termékenyíti azokat, úgy az élet is vidáman és szabadon halad, ha nem tesznek elé mindenféle akadályokat.

Mi tartozunk az élethez, és nem az élet tartozik hozzánk; nem a gazdáik vagyunk, hanem az élvezői, a vezetői, akik szabadon döntöttünk úgy, hogy készen állunk arra, hogy elárasszon minket. Ha elfog a félelem, hogy elmerülünk benne, akkor lassacskán szárazzá, aszottá és gyümölcsstenné válunk.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Lombhullás – de még sok virág

Régen olvastam, akkor nem törődtem vele: *Nyáron ne járj az erdőn. Őszre várj.* Hogy az őszi erdőt idős fejjel járom, meggyőződésem: *Áprily Lajosnak* igaza van. Nála találkoztam a fenti sorral a *Jelentés a völgyből* kötetben.

Azért jegyezhettem meg üzenetét, mivel időbe kapaszkodik, időben fut – érkezik évtizedek távlatából. *Claude Mauriac*, a Nobel-díjas *François* fia, talán legismertebb kisregényének, a *Felejtésnek* író főhőse mondja: *Csak egy téma van: az idő.* Történetek, események persze időben zajlanak lármásan vagy csendben, mégis a fogalom sokkal több a műszerekkel mérhető valóságnál. Olykor filmvágásokkal érzékeltethető, cinema-verite módszerrel; a múltba szállás rengeteg emlék, emlékpár, amely regényesen is lehet unalmas.

Tehát emlékezni indulok őszi erdőbe? Nem. De látva köveket, búcsúzó lombokat és még virágokat, halványuló aranyos felhőket a hegy mögött, jelképek „káprázatában” visszatér mindaz makacsul, amit fiatalon ezerszer láttam. Emitt a bókólok farkasfog, amott az összenőtt levelű. Köztük a vastövű imola lila szíromlevelű csillagzattal szerénykedik. Erős jelenlét – vízmosta fehér kövek udvarában. A földtörténet őskora lélegzik itt. Temérdek időben járok, színváltozatok tündöklésében; távolabb bástyafal támasztja a kolostor épületét, mint *Szőnyi István* képén a római emlékekből. Körülötte barna-piros és zöld lombkoszorúk, s mezei juharfák búcsú-ajándékai. Egyetlen szál dúsvirágú ököfarkkóró bókól elöttem, mintha ebben a pillanatban gyűjtötte volna meg utolsó mécsesét. Lehajlok a terjőke kigyószisz rövid forgókbán nyíló üstökéhez, szeptembertől megmaradt kenderkefű halványlila, bíbor és fehér pártájához. Kanadai vízpartokra emlékeztet az aranyvessző.

„Kizökkent az idő”, szorongató szépségérzet helyettesíti a tél előtt. A napokban a szegedi gyorsból alföldi tájat mustráltam, még javazöld nyárfákat, köztük-rajtuk az aranyósz fényhullámain. Hozzjuk hangszerelve sínek orgonapontja, *Juhász Gyula* hallomásában végtelenség-zúgás, Halál és Szerelem múlhatatlan éneke, kádenciája: *Az Isten malmai / Örölnék csendesen...*

Hová lesz az idő a csendességben? A folytonos mozgás arra utal, aki megpróbálta lélekhallással hangjegykebe fogni a mindenség ritmusát. *Johann Sebastian Bach*ra.

Az őszi a nyugtató- „nyugtalanosság” évszaka. Mintha válogatna, amikor még virágokat terít a rétre, és szavalókóruossal mondatja: *Meghalni nem könnyű.* Weöres Sándor konklúzióját kölcsönzi, tágítja a létezés határait, transzcendens vázlatot javasol cselekvések, jelenségek megörökítéséhez. Mekkora lehet festői vászna? Személyi adottságokhoz, önállósághoz kötött. Látáshoz-izgalomhoz, amely napszentületben képes igazán észrevételezni a csodát. A kis csodákat...

Erdő-utamon romfalra, meg juharágakra fonódott vadszőlőre figyelek. Piroslanak, indás rokokó díszletet képeznek. Mint a Via Appia repkénnyel futtatott falán, vagy a XVIII. századi festő, *Jean-Honoré Fragonard* lomb és felhő transzponálásán: a háttér-mélyítés virágok, színek barlangja (kék öböllel az égen), röppenő hintalendület. (*A hinta* a festmény címe.)

Romesztétika, rokokó és újklasszikus Szépség ambivalenciája századok mérlegén úgy kerül latba, hogy mindig a Szépség dönt. Őszi erdő, mező koloritjára, virágaira nem így érdemes nézni? Ilyenkor valóban „könnyebb élni”. Romoknál is föllélegezni és nem kétségbeesni. Egy-egy régi emlék – antik fal erre figyelmeztet: ne feledkezz meg az idő pusztításáról, a homályba – őszi-téli ködbe merült kultúrákról.

Tölem vagy húsz méterre nyúl ugrik fel barnuló bundában, csattanó fülekkel. Rég láttalak – lelkezem –, elmúlt tán tíz esztendő is. Vagy ki tudja hány megújulás-csüggedés mezők, emberek világában. Hajdani keresztény írók vélték: a nyúl a feltámadás szimbóluma, mivel évszakonként változtatja színét. Csupán élettani a magyarázat, ha jelkép is a nyúl? *Mindnyájan elváltotunk, hirtelenül, egy szempillantás alatt a végső harsonaszóra.* Ám ehhez föl kel ölteni a *romlatlanságot*. Katakombák falaira ezért festették a kedves állatot. A páli levél íménti mondatáért. Egyháziatyáknál a nyúl a bűnösök jelképe: keresnek és védelmet a siklárknál lelnek, amelyen a Megváltó egyháza áll.

„Csak egy téma van: az idő”. A bűnbeesés óta. De az egyetlen *Beteljesedett* csendes szó óta visszaszámítható a hazafelé vezető úton.

Az erdő virágait madrigálba szedő *Claudio Monteverdi* az út mentén kérdezhetné: mik lehetnek még ezek a virágok?

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A katolikus egyházban több évtizedes hagyomány október hónap folyamán a missziós gondolat tudatosítása. Az idén október 18-a a missziók világnapja, mely alkalom arra is, hogy az egyház tagjai adományaikkal is segítsék a missziós munkát. Ezért a mai vasárnapi perselyadományokat minden katolikus templomban a missziók javára továbbítják.

Caritas Hungarica-díjat vehetett át Kiss Ilona, a tarjáni plébánia önkéntes munkatársa. A kitüntetést Benyik György plébános nyújtotta át a díjazottnak október 10-én, a Szent Gellért templomban tartott szentmise keretében. A Katolikus Karitászt vezetője 2012-ben alapította a Caritas Hungarica-díjat. A kitüntetés az egyház elismerése mindazoknak az önkénteseknek, akik áldozatkész munkájukkal segítik a hátrányos helyzetűeket, az időseket, betegeket, rászoruló családokat, valamint a társadalom peremére sodródottakat. Továbbá elismerés azoknak az önkénteseknek, akik Krisztus szeretetéről példa értékűen tettek tanúságot szolgálatukban. A Katolikus Karitászt célja, hogy - Árpád-házi Szent Erzsébet példája nyomán - lelkesítse a közösségeket a karitatív tevékenységre, valamint értékékként mutassa be az önkéntes munkát. A díjra minden évben egyházmegyénként legfeljebb három plébániai önkéntest javasolhat a helyi karitászt igazgató. A Szeged-Csanádi Egyházmegyében eddig 25-en kapták meg a díjat.

A Jezsuita Szabadegyetem keretében október 19-én, hétfőn az esti szentmise után, 19.15-től a jezsuita Tökés György Misszióban Sri Lankán című előadása 2. részének meghallgatására várják az érdeklődőket a jezsuiták Szent József templomának hittantermében (Dáni János u. 3).

A Lengyel Köztársaság Szegedi Konzulátusa, valamint a Szeged-Csanádi Egyházmegye október 20-án, kedden közösen rendezi a **Teleki Pál Közép-Európa** című konferenciát a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Az emléknep programja:

10.00 óra - Konferencia **Teleki Pál Közép-Európa** címmel

15.00 óra - A függetlenség szentje (könyvbemutató)

16.30 óra - Kerekasztal-beszélgetés Teleki Pálról

Az emléknaphoz kapcsolódóan október 21-én, szerdán 16 órakor a Szent Rókus templom előtti téren katonai tiszteletadás mellett leplezik le néhai gróf Teleki Pál szobrát, ünnepi beszédet mond Balog Zoltán református lelkész, korábbi miniszter. Az ünnepi műsort és a koszorúzást követően Lidia Książkiewicz orgonakoncertjét hallgatják meg a meghívottak a Székesegyházban, majd a lengyel és magyar nemzetért koncelebrációs szentmisét mutat be Marek Jedraszewski krakkói érsek és Kiss-Rigó László püspök.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja által szervezett, hagyományos CsaládEgyetem következő előadása október 20-án, kedden 18 órakor kezdődik a Katolikus Ház (Dugonics tér 12.) dísztermében. A „Hogyan mérgezi a pornó gyermekeinket és mit tehetünk ellene?” című előadást dr. Dulácska Csilla mentálhigiénés szakértő tartja. A részvételhez előzetes regisztráció szükséges, mely a csaladegyetem.hu világháló oldalán lehetséges. A szervezők kéri az érdeklődőket, hogy az előadás idején viseljenek maszkot. A járványügyi helyzet miatt a programban változás előfordulhat.

Csongrád-Csanád Megye Önkormányzata, a Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal, valamint a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösen szervezi az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulója alkalmából rendezendő ünnepséget. A szegedi egyetemen 64 évvel ezelőtt történt eseményeken kipattant szikra kellett ahhoz, hogy Budapesten lángra lobbanjon a forradalom, és a magyar nép felemelje szavát a kommunizmus diktatúrája, kegyetlen terrorja ellen. Az október 23-án, 17 órakor a Rerrich Béla téren rendezendő ünnepi megemlékezéshez kapcsolódóan 18 órakor a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrál megemlékező és hálaadó szentmisét.

A Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat szentmisére hívja a klinikai egészségügyi dolgozókat október 25-én, jövő vasárnap 18 órakor Szent Dömötör ünnepének előestéjén a Székesegyházba. A Szolgálat ezáltal is köszönetét kifejezve az egészségügyi dolgozóknak áldozatos munkájukért, ebben a szentmisében kér áldást és erőt számukra a járvány okozta nehéz időszakban.

Nemzeti ünnepünkön, október 23-án pénteken a Szegedi Dóm Látogatóközpont a megszokott nyitva tartással, 9-17 óráig várja az érdeklődőket.

A Dóm Művészeti Szalon október 29-re hirdetett Gubás Gabi Jászai Mari-díjas színművész *Teljes lényeddel* című estje - az egészségügyi helyzetre való tekintettel - későbbi időpontban halasztódik. A további estek megtartását a vírushelyzettől teszik függővé a szervezők; erről és a pótelőadás időpontjáról később tájékoztatják az érdeklődőket.

Első alkalommal rendezik a Fekete Párduc Kupa nyílt teniszeresnyet a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Gellért Fórumában (Dorozsmai út 2-4.). A versenyzők október 31-én, szombaton 9 órától a nyáron megnyílt salakos teniszpályán mérhetik össze tudásukat. A hagyományteremtő rendezvényre egyéni, amatőr és profi teniszezők jelentkezését várják. Jelentkezni a info@szgf.hu weboldalon, valamint a helyszínen lehet; a 3.000 forintos nevezési díj az ebédet is tartalmazza. A felnőttek küzdelmei alatt a gyermekek birtokukba vehetik a játszóteret, a családtagok pedig ingyenesen használhatják a kültéri kondicionáló parkot.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján tartandó óvodások miséje – a kialakult járványügyi helyzet miatt – ebben az évben elmarad.

Őszi és téli cipőket, valamint fürdőpapucsokat gyűjt a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászt. Az adományokat csütörtökönként 15 és 17 óra között, az Alföldi utca 46. szám alatt található raktárba várják a karitászt munkatársai.

Ferenc pápa üzenete a 2020. évi missziók vasárnapjára (1.)

„Itt vagyok, engem küldj” (1z 6,8)

Kedves Testvérek,

szeretnék hálát adni Istennek azért az elköteleződésért, amellyel az elmúlt év októberében megéltétek az Egyházban a rendkívüli missziós hónapot. Meggyőződésem, hogy ez sok közösségben elősegítette a missziós megtérést a „Megkeresztelve és küldve: Krisztus Egyháza misszióban a világban” mottó szerint kijelölt módon.

Még ha az idei évet a Covid-19 világvágy okozta szenvedések és kihívások jellemzik is, az egész Egyház missziós útja folytatódik azon szavak fényében, amelyeket Izajás próféta meghívásának elbeszélésében olvasunk: „Itt vagyok, engem küldj” (1z 6,8). Ez mindig új válasz az Úr kérdésére: „Kít küldjek el?” (Uo.). Isten szívéből, irgalmából fakad ez a hívás, amely a jelenlegi globális válságban mind az Egyházhoz, mind pedig az egész emberiséghez szól. „Akárcsak az evangéliumi szakaszban szereplő tanítványok, felkészületlenül miránk is ránt tört a váratlan és vad vihar. Ráébredtünk, hogy mindannyian ugyanabban a bárkában vagyunk, mind törekenyek és irányt veszítették, ugyanakkor mégis fontosak és szükségesek vagyunk, mindannyian arra nyertünk meghívást, hogy evezzünk együtt, hisz mindannyiunknak szüksége van a kölcsönös támasznyújtásra. Ebben a bárkában... itt vagyunk mindannyian. Akárcsak azok a tanítványok, akik egy hangon szólalnak meg, és szorongásukban ezt mondják: »Elveszünk« (4,38), mi is ugyanígy rájöttünk, hogy nem tudunk külön-külön, a magunk erejéből előre jutni, hanem csakis együttesen” (Szentbeszéd a Szent Péter téren, 2020. március 27-én). Nagyon megijedtünk, összezavarodtunk és félünk. A fájdalom és a halál nyilvánvalóvá teszi emberi törekenységünket; ugyanakkor mindannyiunkban erős az életösztön és a rossztól való megszabadulás vágya. Ebben az összefüggésben a misszióra való meghívás – az önmagunkból való kilépésre, az Isten és a felebarát iránti szeretetre szóló meghívás – lehetőséget nyújt arra, hogy megosszunk, szolgáljunk és közbenjárjunk. A küldetés, amelyet Isten reánk bíz, az, hogy a rettegő és zárkózott énünkől kilépünk az újrafelfedezett és az önmaga ajándékozása által megújult énünk felé.

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, ☩ Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.